

derefter forbre Varerne afhændede ved offentlig Auktion; af det ved Varernes Salg indkomne Beløb, efter Fradrag af Toldafgifter, Salgsomkostninger, Pakhusleie og de af Lagerbestyrelsen paa Varerne retmæssigt anvendte Bekostninger dækkes Fordringen, saavidt flek kan; det mulige Overskud opbevares af Lagerbestyrelsen og udleveres mod Receptisens Tilbagelevering; kan Fordringen ikke dækkes ved det ved Varernes Salg indkomne Beløb, har Pantkøberen inden visse nærmere fastsatte Fristers Regres efter Brevet mod Laantageren og de øvrige Endossenter paa warrant, der Een for Alle og Alle for Een ere ansvarlige for Beløbet.

Ogsaa her i Landet er der nu fra Handelsstandens Side yttret Dulle om at blive sat istand til at kalde de heromhandlede Institutioner ilive, og er det i et af en stor Mængde ansete Handelshuse her i Staden indgivet Andragende yttret, at det vilde være let at stasse den hurtig Indgang, og at de fornødne Midler vilde være snarligt tilstede i et rigeligt Omfang, naar Lovgivningen vilde forsyne Institutionen med den fornødne Rejsbestyttelse. Da nu Lov af 4de December 1863 om Frilagere og Fridoffer ikke angaaer saadanne Anlæg som de, der nu paatænkes oprettede, idet de i fornævnte Lov omhandlede Lagere kun have Hensyn til at hve Begunstigelse i Henseende til Toldlovgivningen og derhos ikke ere i Besiddelse af de Begunstigelser, hvorpaa der fra Handelsstandens Side lægges særlig Vægt, nemlig Retten til at udfærdige Lagerbeviser, der i Handel og Wandel repræsenterer Varerne, har Ministeriet i Anledning af det ovennævnte Andragende og for at imødekomme det i saa Henseende af Handelsstanden yttrede Dulle udarbejdet nærværende Udkast. Det er en Selvfølge, at Ministeriet ved at udarbejde et Lovudkast angaaende denne Institution, har søgt paa det Nærmeste at holde sig til den Ordning, som den allerede har faaet i de Lande, hvor den længe har virket, og idet Lovudkastet saaledes saagodtsom udelukkende har øst af fremmede Rilder, har Ministeriet troet, at den ovenstaaende noget vidtløftigere Fremstilling af den Ordning, der har tjent som Forbillede, ikke vilde være oversflødig.

Det havde oprindeligt været Ministeriets Hensigt ved Udarbejdelsen af Lovudkastet at holde sig meget nær til den franske Ordning i den Skikkelse, den ved den ovenomtalte Lov af 28de Mai 1858 har faaet. Det første af Ministeriet udarbejdede Udkast gik derfor ud fra, at det vilde være hensigtsmæssigt, at der for de i Lagerne oplagte Varer udfærdigedes tvende Beviser, af hvilke det ene var bestemt til at repræsenterer Varerne, naar disse benyttes til at reise Laan mod Haandpant i samme. Denne Ordning har imidlertid ikke fundet Handelsstandens Bisalb. Saavel Grosserer-societetets Komitee som Sø- og Handelsretten i Kjøbenhavn, hvem Ministeriet havde givet Lelighed til at yttre sig over Udkastet, have udtalt sig imod en saadan Ordning, og som Betænkkeligheder ved samme navnlig fremhævet, at Institutionen i denne Skikkelse fremtraadte i en altfor indviklet Form, der vilde vanskeliggjøre dens Indgang i Handelsstanden, samt at den ved den Vægt, der ved den omtalte Ordning kom til at hvile paa Varernes Pantsetning, vilde være udsat for den samme Fare, der viste sig med Hensyn til de første franske Omsætningslagere, nemlig at Institutionen vilde blive opfattet mere som en Laaneanstalt end som et Middel til at fremme den reelle Handelsomsætning. De nævnte Autoriteter antog derhos, at Udfærdigelsen af eet Bevis maatte anses tilstrækkelig, og at de fornødne Regler, forsaavidt angaaer Pantsetning af de i Omsætningslagere oplagte Varer, naturligt vilde udvikle sig i Praxis uden Lovgivningsmagts Mellekomst.

Ministeriet har nu vel ikke ganske kunnet overbevise sig om, at de mod den først paatænkte Ordning reiste Indvendinger frembyde nogen overveiende Betænkelse ved Indførelsen af samme, som i andre Henseender vilde medføre ikke ubetydelig Fordel, men da det ved Forelæggelsen af Udkastet nærmest er tilfattet at ramme Handelsstandens Tarv saaledes, som denne opfattes af samme, har man troet ved Udarbejdelsen af nærværende Udkast at burde indskrænke sig til Udstedelsen af eet Bevis, der i Handel og Wandel repræsenterer Varerne.

Med Hensyn til Planen for det foreliggende Udkast skal Ministeriet, forinden man gaaer